

SPOMEN O ŽIVOTU HRVATSKOG MISLITELJA

Povodom 30 godina smrti Pavla Vuk-Pavlovića

Ivana Zagorac

Ima mislitelja čija je biografija istodobno i dio njihove filozofije. Riječ o životu Pavla Vuk-Pavlovića riječ je o burnom razdoblju ne tako davne povijesti označene društvenim prijelomima koji su ocrtali i životni put ovoga filozofa, to je i spomen na jedinstveni živi duh istraživača čija se misao ne može zatvoriti u granice promišljanja jednog filozofijskog problema, no to je jednako tako i odavanje počasti vrhunskom predavaču posvećenom radu sa studentima.

Pavao Vuk-Pavlović rođen je 9. veljače 1894. u Koprivnici. Nakon studija filozofije u Leipzigu i Zagrebu te pedagogije u Berlinu, počinje raditi kao srednjoškolski profesor, a od 1929. godine predaje filozofiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Dva je puta prekidao svoj nastavnički rad ne pristajući na ideološko usmjeravanje nametnuto pod utjecajem aktualnih društvenih zbivanja. Umirovljen, proveo je nekoliko godina izvan javnih i znanstvenih zbivanja okružen impresivnom bibliotekom filozofskih knjiga prikupljenih tijekom života i uz povremene posjete bivših studenata. Za nastavak njegova predavačkog rada i aktivnog sudjelovanja u kulturnom i znanstvenom životu presudan je bio poziv Filozofskog fakulteta u Skopju u kojem je stajalo »boljeg od vas nema!« Vrlo brzo se to pokazalo točnim. Vuk-Pavlović odlazi u Skopje gdje osniva Estetički laboratorij, jedinstvenu ustanovu takve vrste, ujedinjujući svoja dva osnovna interesna područja – umjetnost i odgoj. Tijekom života objavio je veći broj djela filozofske tematike, održao zapažena predavanja na međunarodnim filozofskim kongresima, prevodio, objavljivao zbirke poezije te ostvarivao kontakte s najutjecajnijim misliocima svoga vremena. Tako je nakon potresa u Skopju organizirao i prikupljanje knjiga u kojem su sudjelovali i tada već znameniti Heidegger i Gadamer. Svoju je bogatu privatnu biblioteku nakon

smrti ostavio studentima Filozofskog fakulteta u Skopju uvijek iznova ističući da su studenti bili njegovi prijatelji, smisao i nadahnuće rada.

Ove je godine 13. studenoga bila 30. obljetnica smrti Pavla Vuk-Pavlovića. Odbijajući razlikovanje pojmova čovjek i filozof, Vuk-Pavlović je živio svoju misao dosljedno i s dubokim uvjerenjem. U vremenu obilježenom političkim i društvenim previranjima, ustrajno je slijedio svoja vrijednosna opredjeljenja. Njegov rad karakterizira rijetka filozofska znatiželja koja nam je u naslijeđe ostavila sustavno povezanu i domišljenu cjelinu filozofskih djela, dostojno svrstavajući Vuk-Pavlovića među mnogo poznatije suvremenike. Višeslojni filozofski radovi prepleteni su jasnim životnim stavovima i nazorima kao trajno svjedočanstvo o oživotvorenom pothvatu, kako sam navodi, iskonski djelatnog stvaralaštva. Vuk-Pavlović ne diferencira svoju misao na discipline te iz njegova rada izvire stvaralački poriv iskušavanja moći i dubina filozofije nadilazeći time okrilje jedne uže problematike. Brojne konstitutivne elemente pojedinih filozofskih disciplina zadržava u koherentnoj cjelini i međuzavisnosti. Temelje svoje filozofije razradio je već u prvim objavljenim djelima, a u radovima posvećenima odgoju razvio je i originalnu filozofiju odgoja. Vuk-Pavlović filozofski utemeljuje moć samoostvarenja danu svakome u svim neiscrpnim varijantama afirmacije vlastitoga identiteta ističući postojanje nepreglednog prostora mogućih izvornih zahvaćanja i ostvarenja slobodno odlučujućeg, smiono stvaralačkog, pojedinca. Svoj filozofski nazor potvrđivao je u svakome trenutku svoga života. Biti filozof za Vuk-Pavlovića značilo je životni poziv.

Jedinstveni doprinos ovoga nadarenog mislitelja prepoznali su i neki njegovi suvremenici tako da je već za života Vuk-Pavlovića o njegovom radu pisano i objavljivano, no tek je posljednjih nekoliko godina naišao na odgovarajuće misaono uvažavanje. Tako je i ovo prisjećanje ujedno i poziv na istraživanje, danas možda i više nego ikad aktualnih misli ovog autentičnog filozofa. Zastupnik velikih vrijednosti humanizma, otkrivač novih putova i filozof sa rijetkim senzibilitetom hrvatsku filozofsku misao već sada dostojno predstavlja u povijesti filozofije.

UPUTE SURADNICIMA

Opće upute

Časopis *Metodički ogledi* objavljuje članke koji se recenziraju i one, koji ne podliježu recenzentskom postupku. Recenzirani članci kategoriziraju se u sljedeće kategorije:

- izvorni (znanstveni) članak – original (scientific) paper
- prethodno priopćenje – preliminary communication
- pregledni članak – review
- izlaganje sa znanstvenog skupa – conference paper
- stručni članak – professional paper

Izvorni članak sadrži do sada još neobjavljena izvorna istraživanja iskazana na objektivno provjerljiv način.

Prethodno priopćenje sadrži nove rezultate (znanstvenih) istraživanja, koji zahtijevaju brzo objavljivanje. Ne mora omogućiti provjeru iznijetih rezultata.

Pregledni članak mora biti originalan, sažet i kritički prikaz jednog područja ili njegova dijela, u kojemu autor i sam aktivno sudjeluje. Mora biti naglašena uloga autorovog izvornog doprinosa u tom području u odnosu na već publicirane radove, kao i pregled tih radova.

Izlaganje sa znanstvenog skupa, prethodno referirano na takvom skupu, mora biti objavljeno u obliku cjelovitog članka i to samo u slučaju ako nije prije toga objavljeno u zborniku skupa.

Stručni članak sadrži korisne priloge iz određene struke i ne mora predstavljati izvorna istraživanja.

Prihvatanje kategoriziranih članaka za objavljivanje obvezuje autora da isti članak ne smije objaviti na drugom mjestu bez naznake o tome da je i kada je članak prvi puta objavljen u *Metodičkim ogledima*. Svojim pristankom na objavljivanje autori daju časopisu pravo prvog objavljivanja u tiskanom te elektroničkom obliku.

Kategoriju znanstvenih i stručnih članaka predlaže autor, a konačnu odluku o tome, na osnovi recenzija, donosi uredništvo.

Oprema rukopisa

Poželjni opseg znanstvenih i stručnih radova sa *sažetkom* na pola kartice i ključnim riječima je do 16 autorskih kartica (jedan autorski arak), recenzija do 8 kartica, a prikaza do 4 kartice. U dogovoru s urednikom opseg članak smije biti i veći.

O slikama, crtežima i tablicama u tekstu korisno je prethodno dogovoriti se s urednikom, iako u tom pogledu ne postoje neki posebni zahtjevi.

Fusnote treba koristiti za dodatna objašnjenja i komentare uz osnovni tekst, a ne za bibliografske podatke.

Navode i bibliografske podatke uz njih valja pisati na sljedeći način:

Iza svakog navoda, koji mora biti označen navodnim znacima («navod«, »navod«, alt+175 i alt+174, ili odgovarajućim), treba doći u zagradi kratka bibliografska bilješka. Na primjer

»To znači da su istina i neistina u mišljenju,...« (Bošnjak, 1996, 9)

Kratku bibliografsku bilješku iza navoda ne valja zamjenjivati oznakama *isto*, *ibidem*, *ibid.* i slično.

Ako unutar navoda treba nešto ponovno označiti navodnicima onda oni trebaju biti jednostruki (, unutrašnji navod', ' unutrašnji navod', " unutrašnji navod").

Na kraju teksta valja navesti potpune bibliografske podatke o navedenim djelima. Kada su u pitanju knjige ovako:

Bošnjak, Branko (1996), *Filozofija istine*, Zagreb, Hrvatsko filozofsko društvo

A kada su u pitanju tekstovi iz časopisa onda ovako:

Despot, Blaženka (1992), »Agresivnost europske filozofije slobode u Hegelovoj filozofiji prava«, *Metodički ogledi*, Zagreb, god. 3, sv. 2 (5), str. 29–39

Istaknuta mjesta u tekstu valja označavati kosim slovima (kurzivom) ili masnim slovima (boldom), a nikako ne velikim početnim slovima, osim kada za to postoje posebni razlozi.

Tekstovi se dostavljaju u jednom primjerku *na papiru i na disketi*, bilo kojem članu uredništva ili na adresu glavnog urednika: Regi 45a, 52203 Medulin.